

BOYUN EĞME

TKP 'Çocuklara kıymayın efendiler' diyebilmektir

Para için adam öldürene kiralık katil denir. "Batılı dostlarımıza yaranmak için Kore'ye asker yollamalıyız" diyenlere ne denir? "Şirketlerimiz savaşla yıkılan kentlerin yeniden yapılmasında ihale kapabilsin diye biz de bu savaşa ortak olmalıyız" diyenlere? Peki bunlara sessiz kalmak, "milli çıkarımız öyleyse öyle olsun" deyip geçmek, "doğru ya da yanlış benim hükümetim" diyebilmek nedir? TKP, 1951'de Kore'ye asker yollanmasına karşı çıkmaktır. Barış Derneği'ni kurmaktır. Bunlar için yargılanmaktır. TKP, "Uyanın ey, İncirlik'te atom mayınları var" diye haykırp, NATO üslerine yürüyebilmektir.

HAFTALIK SİYASİ GAZETE ■ 7 EYLÜL 2018 CUMA ■ 1 TL

İŞÇİNİN SINIF PARTİSİDİR

Ne çok "işçi babası" var memlekette! Gün geliyor, zorba ve pinti bir patron bile işçi babası kesilebiliyor. Patronlara müjde veren bir yasa çıkartmadan tek açık günü geçmeyen mecliste işçinin ağzına bir parmak bal çalan bir Çalışma Bakanı olursa, 40 yıl unutulmuyor. Oysa, hayatından sömürünün, zulmün, mobbingin ve işsizliğin hiç eksilmediği işçiler, ne kazanıyorlarsa kendi mücadeleleriyle kazanıyorlar. Örgütlülükle kazanıyorlar. Ve işçilerin aldatılmasına, geçici ödünler koparıp rehavete kapılmasına engel olan sınıf bilincini komünistler örgütlüyor: Patronlardan kurtulmadıkça, her kazancımız geçicidir. "Bu düzen değişecek" diyen TKP bu gerçekleri hiç unutturmuyor.

NAZIM HİKMET'TİR

Nâzım'ı bir anlığına unutun, çıkarın ülke tarihinden. Geriye kalanda bir büyük eksiklik kendini hissettirmiyor mu? Sadece şiirde değil, toplum vicdanında, dünyaya bakışımızda, merhamet duygumuzda (didişirken "akrep gibisin" diye seslendiği kendi insanına "kabahat senin - demeğe de dilim varmıyor ama - kabahatin çoğu senin, canım kardeşim" diye sarılmıştı hani) ve aydınlığımızda büyük bir boşluk doğmuyor mu? Peki TKP'yi Nâzım'ın hayatından çıkartmayı deneyebiliyor musunuz? Bu, diyelim bir anlığına mümkün olsaydı, ortaya çıkacak olan şey son 30 yıldır bizi bıktırmış olan dayanaksız ve arabesk "duyar" şairlerinden başka bir şey olabilir miydi? Boşa efelenen, altı ve arkası boş bir ucuz kahramandan başka bir şey çıkar mıydı? Üstelik dürüstlüğü ile bilinen Nâzım, böylesi bir sahteliğe, kofluğa katlanabilir miydi?

Geleceğe giden yolda EN ESKİ PARTİ

TKP 1920'de Bakü'de kuruldu

Anadolu'da emperyalist işgal ve işgale karşı direnişlerin başlamasından 2 yıl sonra, Cumhuriyet'in kuruluşundan 3 yıl önce, Türkiye Komünist Partisi Bakü'de kuruldu. TKP, bu toprakların komünist partisi. Ve bugün de mücadelesini sürdüren en eski parti.

10 Eylül'de 98. yılını kutluyor

10 Eylül 2018 günü, 98. yılını kutluyor. Türkiye'nin en eski partisi, düşünceleri, örgütlülüğü, genç üye ve kadrolarıyla, ülkenin önündeki en yeni yolu gösteriyor.

KADININ İKİNCİ CİNS DEĞİL YOLDAŞ OLMASIDIR

Cumhuriyet devriminin, kadını eşit yurttaş koltuğuna oturtmak için önemli adımlar attığı sarsılmaz bir gerçektir. Bu adımların bir kısmının, sömürü düzeninin duvarına çarparak geri çekildiği de. Kadın emeğinin nasıl sömürüldüğü ortada. Erkek egemen kültürün, kadına verdiği ikincil rolle yaratılan "ev işlerinin ücretsiz kölesi" konumu, erkekle aynı işi yapan

kadınlara erkeğin yarı ücretini veren "çağdaş" işletmelerle pekiyor. TKP, kadının ikinci cins değil, yoldaş olmasıdır. Toplumsal yaşamın merkezinden kovulmayı, ikinci plana itilmeyi, kendi köşesinde kendi yalıtılmış hayatını kurmayı reddetmektir, komünist kadın olmak. 98 yıldır böyledir.

EMPERYALİZME BOYUN EĞMEMEKTİR

Sır değil, 1920'lerde Anadolu'da emperyalist işgale karşı ulusal kurtuluş mücadelesi alevlenmekteyken, kurtuluş yolunu işgalcilerle uzlaşmakta, mandacılıkta arayanlar vardı. O karanlık günlere giden yolu da zaten, ülke insanının kanını ve canını Alman emperyalist savaş makinesine teslim edenler açmıştı. Komşumuz Suriye'de bir komünist yıllar önce böyle demişti: emperyalistleri kızdırmak, onları memnun etmekten her

zaman daha kolaydır. TKP, emperyalistlerle ödünsüz mücadeledir. Ulusal kurtuluş savaşımıza Sovyet işçilerinin verdiği destektir. İşgalci Yunan ordusu içinde "İngilizlerin maşası olup küçük Asya'da girilen işgal macerasına hayır diyoruz" dedikleri için kurşuna dizilen Yunan komünistleridir. Başka halklara düşmanlık etmeyi, işgalciliği reddetmiş, ulusal kurtuluş mücadelesindeyse gözünü kırpmadan yerini almış olan Türk komünistleridir.

GENÇ OLMAK, GENÇ KALMAKTIR

Genç bir ülkemiz. Çok genç yaşta çalışmaya başlayan işçi sınıfımızın ortalama yaşı da yüksek değil. Çok genç yaşta ağır sorumluluklar yükleniyor insanlarımız. Ve ağır işlerde çalışmak için az bulunmayan 16 yaşında, oy hakkı da yok, seçilme hakkı da. "Gençliğe önem veriyoruz" diyen düzen siyaseti gençlik kolları kuruyor, gençlere ödüller veriyor. TKP, ise genç komünistleri yeterince yaşlanana kadar ayrı bir yerde bekletmek yolunu seçmiyor. Bu yüzden TKP'de gençler her zaman beklemeden ve ön saflarda yerlerini alıyor.

KARANLIKTAN ÇIKMA YOLUNU AYDINLATAN IŞIK KIZILDIR!

Nihat Behram (Şair – yazar)

Zulme/yağmaya meydanı boş bırakmanın en güçlü silahı, emekçi halkın sınıf partisidir. Ne denli kalabalık ve ne denli coşkun olursa olsun, devrimci önderlikten yoksun kitlenin hedefe ulaşma düşü, düş kırıklığıyla sonuçlanır. Hele ki o kitlenin önünde yürüyenler, o düşe sarınmış gibi görünen sistem örgütleri/sistem siyasetçileriye. Türkiye'miz, neredeyse bu gerçekliğin "deney tahtası"na döndü! Özellikle de son seçim, bu gerçekliği çırılçıplak, herkesin görebileceği netlikte, vasat aklın bile algılayabileceği basitlikte sergiledi. Çok açık: mazlum emekçi halkın, emperyalizmin uşağı sisteme karşı taşıdığı derin öfke, alanları coşkulu yüzbinlerin doldurması yetmiyor. Eksik olan, bu dinamiki yönlendirecek olan önderliktir; emekçi halkın,

işçi sınıfının önderliği. Bu da partidir, yani komünist parti; onun adı da Türkiye'de Türkiye Komünist Partisi'dir. Mustafa Suphi ve yoldaşlarının taşıdığı bayrağı yükseltme ve saflarında örgütlenme zamanıdır, hem de vakit geçirmeden. Bu zulüm/yağma düzeni değişsin, ülkemiz hak ettiği aydınlığa kavuşsun istiyorsan. Gerisi safсата/oyalama!

GELECEĞİN ŞAR

TKP BENİM İÇİN...

Gamze Yücesan (Akademisyen)

TKP sömürü karşıtıdır. Sömürüye dayanan toplumsal ilişkilerin dönüştürülmesi ve herkes için iyi olanın inşasında emekçi sınıfla birlikte eyleyebilmenin yoludur.

TKP anti-emperyalizmdir. Kapitalizmin ürünü olarak emperyalizme, onun iştirakçilerine ve destekçilerine karşı olanlarla yan yana durmaktır.

TKP boyun eğmemektir. Memleketin çalışkan özverili emekçileri ile birlikte başka bir dünya kurmanın imkanına inanmaktır. Başka bir dünyanın biçimlenmesine katkı vermeyi istemektir. Kendi kendini dönüştüren insanların ortaklaşa eylemine

güvenmektir.

TKP sevdadır. Memleketin çalışkan özverili emekçi insanlarını onları var kılan tarihsel birikimleriyle birlikte ama daha iyisini ve fazlasını isteyerek sahiplenmek ve sevmektir.

TKP GEÇMİŞİN AĞIDI DEĞİL GELECEĞİN ŞARKISIDIR

Barış Terkoğlu (Gazeteci)

98 yıl...
Konu 95 senelik genç bir Cumhuriyetin partisi olunca uzun; tarihine devrimleri, savaşları, kıyımları sığdıran insanlık için kısa bir süre.

İnsan tarihin öznesiyse, örgütlü insan tarihin bilinçli dönüştürücüsüdür.

Sanmayın, TKP'nin 98 yıllık adı, yalnız hapishane duvarlarına, sürgünlere, ölümlere yazılmıştır.

Türkiye'de sosyalizminin uç savaçısı TKP, Türkiye tarihinde asla silinmez kazanımların mimarıdır.

TKP; DISK'tir, 15-16 Haziran'dır, Tariş direnişidir, yüzbinlerin 1 Mayısıdır.

TKP'yi Türkiye tarihinden çıkarırsanız işçi sınıfı geleneğine yazacağınız kaç zafer kalır?

TKP; Nâzım Hikmet'tir, Orhan Kemal'dir, Ahmet Arif'tir.

TKP'siz bir geçmişten sevgiliye okunacak kaç şiir, nasırlı ellerden akla uzanan kaç roman kalır?

TKP; NATO'ya karşıtıdır, Kore savaşına direnmektir, Mehmetçik'in 50 sente kırılmasına, İrgat Recep'in topraklarının satılmasına karşı mücadeledir.

TKP'siz bir zamandan geriye bağımsızlık mı, emperyalizmle mücadele mi kalır?

TKP, geçmişin ağıdı değil geleceğin şarkısıdır.

Kuşkusuz hangi isimle sürerse sürsün

TKP'nin birikimi, bugün bir başka dünyayı kuracak toplumsallıkta değil.

Ancak kimi zaman emperyalizmin pilavına eylemiyle bir taş, kimi zaman yoksulları ezenlerin "aynı gemideyiz" masalında çarka sokulmuş çomak, kimi zaman Cumhuriyete ve laikliğe açılmış savaşa karşı bir kalkandır TKP.

Kimlik siyaseti yalanlarının yerine sınıfın, düzenin vitrin süsü liberalerinin zihinlerdeki tahribatına karşı eşitlikçiliğin, dinci zorbalığın yıkımının önündeki aydınlanma duvarıdır.

Herkesin gemisinde olmaktadır kendi küreğiyle çektiği kayığın geleneğidir TKP.

Temenni değil kaçınılmaz son:

Bir gün bu topraklarda eşitliğin, özgürlüğün, kardeşliğin hikayesinden ağaçlar fıskırarak, sosyalizm onun en güzel meyesi olacak.

İşte o gün, 98 yıllık inadin ne demek olduğunu, "en mükemmel doğanlar" anlatacak.

"SOL" OLMADAN ASLA!

Rıfat Okçabol (Eğitim Bilimci)

Okuyan ve düşünen her insan, tüm kötülüklerin anasının kapitalizm olduğunu biliyor. Kapitalizm, insana, emeğe, topluma, doğaya, hukuka değer vermiyor; bireyin kendisine, topluma, doğaya ve insanlığa yabancılaşmasını kolaylaştırıyor. İrçki, erkek egemen, piyasacı ya da gerici eğitim, bireyin özgürleşmesini engelleyip kendisine yabancılaştırılmasının aracı olarak kullanılıyor. Kapitalizm, üç kuruşluk kazanç için, inançları da kullanıyor, savaşlar da çıkarıyor, kitlesel imha silahlarını bile kullanmaktan çekinmiyor. Kendisine yabancılaşan insan, bile bile kapitalizmin kötülüklerini kendi çıkarı için kullanıyor: Ya her şeyi olabildiğince sömürmeye çalışıyor ya da kolaca sömürülüyor ve de sömürülenlerin taşeronluğunu yapıyor.

Oysa tüm kötülüklerin anası olan kapitalizme mahkûm olmak ya da boyun eğmek zorunda olmadığımız da biliniyor. Çünkü iki yüz yıla yakın zamandır bilinen sosyalist/komünist anlayış, tamamen kapitalist anlayışın karşıtı değerlerden oluşuyor. Bu anlayış bize insan olmanın, özgürleşmenin, toplumsallığın, doğayı ve emeğin değerini korumanın, laik, bilimsel, insanca ve barış içinde birlikte yaşamının yollarını gösteriyor. 10 Eylül 1920'de Bakü'de kurulan TKP, bu anlayışın Türkiye'de de kabul görmesinin öncülüğünü yapmış bulunuyor. Türkiye'nin AKP iktidarında içine sürüklendiği çıkmaz durum, sosyalist/komünist anlayışın önemini daha da belirgin hale getirmiş olsa da, bu gerçeği sömürülen kesimlere anlatma görevi "sol" partilere düşüyor.

BOYUN EĞMEMENİN ERDEMLİ HAYKIRIŞI

Orhan Aydın (Tiyatro oyuncusu)

İşçilerin ayak seslerini duymaya başladığımız kavga günleri, meydanların kızıl bayraklarla şenlendiği ve eşitlik, özgürlük çağrılarının hayata bir umut olarak serpiştirildiği dönemlerdir.

Benim tanık olduğum, yaşadığım TKP'den bu güne işte o ışıklı zamanların yaratıcısı olarak geldi. Şimdi görev; daha çok omuzdaşlık, daha çok kardeşlik, daha çok işçilerin, emekçilerin ayak sesleri ve aklıyla yumruğu kaldırıp, yalanı yere çalmak zamanıdır; bunu yine TKP önderliğinde becerebilmeli umudu mavi gözlü yoldaş gibi gökyüzüne yazmalıyız. Şiirler, şarkılar, oyunlar, romanlar, filmler, heykeller, resimler, danslar bunun için üretilmeli ve sevinçleri çoğaltıp hüznü yenerek, boyun eğmemenin erdemli haykırışını çığlık edinmeliyiz.

SOSYALİST TÜRKİYE İDDİASININ ETE KEMİĞE BÜRÜNMESİDİR

Fatih Yaşlı (Gazeteci)

Türkiye Komünist Partisi, bir iddianın, sosyalist Türkiye iddiasının ete kemiğe bürünmesinin, sarsılmaz bir iradeyle sahiplenilmesinin ve taşınmasının adıdır. Dünyayı anlamanın, açıklamanın ve değiştirmenin biricik anahtarı olan Marksizm-Leninizm'e yönelik ideolojik saldırıların arttığı bir dönemde, sınıfı, sınıfın çıkarlarını ve teorisiyle pratiğiyle sosyalizmi savunmaktan hiçbir zaman vazgeçmeyen, sosyalist Türkiye hedefiyle siyaset yapan, sosyalist devrim idealini geçmişten bugüne ve geleceğe

taşıyan Türkiye Komünist Partisi'ne, partiyi var eden, büyüten, umut haline getiren tüm dostlara, yoldaşlara binlerce selam olsun.

TKP NEDİR?

Sait Munzur (Karikatürist)

İnatır, pes etmemektir, gelenektir.

Soyguncularla, halk düşmanlarıyla, gericiyle, emperyalizmle ve işbirlikleriyle mücadele etmek demektir.

Hayatın her alanında örgütlenmek demektir. Yılmamaktır, disiplindir ve özveridir.

Umut demektir.

Bilinçtir, vefadır, yoldaşlıktır.

Gencecik insanların gözündeki ışıltıdır.

Her türlü olumsuz şarta rağmen çağrı kavrayan, yorumlayan mücadeleden yılmayan kadroları yetiştirmektir.

Bazen ihanettir, puşluktur; bunları yaşamak, şahit olmak ve unutmamaktır.

1970'li yıllarda Hollanda'dan bir akrabanın getirdiği Philips radyodan Türkiye Komünist Partisi'nin Sesi ve Bizim Radyo'yu dinlemektir. Bunları dinlerken yalnız olmadığını duyumsamaktır.

Politika Gazetes'i'ne karikatür çizmektir.

Yok olmamaktır, silinip gitmemektir.

Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'dir. Dayanışmadır.

Hatırladıkça o günleri, gözlerin yaşarmasıdır.

KUTLAMA - Korkut Boratav

TÜRKİYELİ KOMÜNİSTLER, DOKSAN SEKİZ YIL BOYUNCA ÜLKELERİNDE KAPİTALİZME, EMPERYALİZME, GERİCİLİĞE VE YOBAZLIĞA KARŞI MÜCADELENİN ÖN SAFLARINDA YER ALDILAR. TKP'NİN KURULUŞ YILDÖNÜMÜNÜ BU HATIRLATMA İLE KUTLUYORUM.

KUTLAMA - Doğan Ülgenci

10 EYLÜL 1920'DE KURULAN TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ'NİN TÜRKİYE SOSYALİZMİNİN DOĞUŞUNU TEMSİL ETTİĞİNİ VE TÜRKİYE'YE YENİYİ ÖNEREN TEK ÖRGÜT OLDUĞUNU DÜŞÜNÜYORUM. HEPİMİZ ONUN PALTOSUNDAN ÇIKTIK. YENİ DÖNEMDE DE ÇALIŞMALARINDA BAŞARILAR DİLERİM.

KISIDIR TKP

TKP GÜZEL GÜNLERİN, UMUDUN BAYRAĞI

Ulvi Oğuz (TKP eski MK üyesi)

10 Eylül 1920'de kuruluşundan kısa bir zaman sonra TKP Genel Başkanı ve Genel Sekreteri dahil Merkez Komite üyeleri yapmaları gereken en doğru şeyi yaptılar ve ülkedeki bağımsızlık savaşında yer almak amacıyla yola çıktılar. Kalles bir tuzağa düştüler, Karadeniz'de katledildiler. Bu olay komünistlerin yüreğinde hala taze bir yaradır.

TKP kurulduğu günden başlayarak, hep legal çalışma olanaklarının yaratılmasından yana oldu. Zorunlu gizlilik günlerinde sık sık burjuvazi ve onun yönetimlerinin saldırılarına maruz kaldı. Kayıplar verdi. Uzun yıllar gizlilik koşullarında çalışmak zorunda kalmasına karşın, hiçbir zaman burjuvazinin şu veya bu kanadı, devlet yönetimini elinde tutan partinin daha halden anlar sanılan temsilcileri ile legal çalışma olanaklarının anlaşmalar sonucu yaratılması pazarlıklarına girmede. Ta ki seksenli yılların sonları, doksanlı yılların başlarına kadar. Bu yıllarda partimiz çok ciddi bir likidasyon saldırısına maruz kaldı. Partinin dinamik güçleri bir bahane ile partilerinden uzaklaştırıldı. Sonrası biliniyor Gorbacov ve benzerleri ile de paralel bir duruş alanlar kapitalizmin reform ve restorasyonunu savunan, düzen değişikliğinden tamamen vaz geçmiş bir parti-yi kurarak Türkiye Komünist Partisi'ni kapattılar.

Ne var ki, bu topraklar dönem ve hain ürettiğinden daha fazlasıyla, davasına sahip çıkmayı bilen, inanmış genç komünistler de üretmektedir. Yetişen genç kuşak komünist yoldaşlarımız 1920'de 10 Eylül günü kurulan TKP'nin ilkelerine sahip çıkarak, günümüz koşullarına uygun misyonunu yüklenerek, komünizmin şanlı kızıl bayrağını düştüğü yerden kaldırıp yükselterek, TKP'nin siyasi devamlılığını sürdürmek amacıyla yola çıktılar.

Bu gün ülkemizde, düzen partilerinin, halka yalanlar söyleyerek, düzen savunucularının karşısında, muhalefetmiş gibi davranmalarını emekçi halkımıza anlatan, onların gerçek yüzünü ortaya çıkartan, piyasacı ekonomiye karşı tavır alan, laisizmi hiç tavizsiz savunan, kamucu ekonomiyi öne çıkartan, sosyalizmi, sosyalist devrimi, sosyalist cumhuriyeti gündeme getiren ve tek kurtuluşun sosyalizm olduğunu anlatan tek parti Türkiye Komünist Partisi'dir. Bu duruşu ile TKP, 1920 10 Eylülü'nden devraldığı geleneğimizi yaşatmaktadır.

UFKUNDA SOSYALİST İKTİDAR VAR

Barış Zeren (Çevirmen, yazar)

Türkiye Komünist Partisi benim politiklediğim 1990'lı yıllarda gene solun diğer akımları gibi çeşitli parçalara bölünmüş, eski önderleri "yeni sol" ya da "parti olmayan parti" mucitliklerine gömülmüş bir siyaset damarını temsil ediyordu. Ama bu partinin başını çektiği siyaset kültürünün gerek aklını (Sovyetler olsun Kürt hareketi olsun) bir büyük güce emanet etme, gerekse hedeflerini gerçekçilik adına sınırlama, her krizde kendi sağına yaklaşma gibi özellikleriyle Türkiye solunu derinden belirlemeyi sürdürdüğünü gördüm, görüyorum.

Ama tarihimiz sürprizlerle dolu. Öyle ya da böyle Türkiye sosyalizm mücadelesini başlatmış TKP adını köhneleşme ve unutulma tehlikesinden kurtaran, tam da 1970'li yıllarda TKP'nin estirdiği sağ rüzgara karşı çıkmış bir avuç sosyalistin oluşturduğu gelenek oldu. Sanki Türkiye solunun iktidardan kaçışına inatla kendini sosyalist iktidar olarak adlandıran bu çizgi, 2000'li yıllarda TKP adını üstlenerek yeniden Türkiye'nin siyaset sahnesine soktu. Kısa sürede Türkiye Komünist Partisi solun en kitlesel çevrelerinden biri haline almakla kalmadı, gençler ve aydın kesimler içinde dikkat çekici etki gösterdi. Dahası, AKP diktatoryası yerleşirken buna açık ya da örtük vize veren

solun ekserisine karşı yer yer tek başına muhalefet çizgisini savundu. Bu anlamda yalnızca düzen karşısında sınav vermekle kalmadı, başka akımları sağ girdaba çeken bir TKP tarihine, sağ girdaba sol içinde dur diyen bir TKP tarihi eklemiş oldu.

2000'li yıllardan bu yana, Türkiye solunun en eski adıyla en yeni sol politikalar oluşturulmaya çalışılıyor. Aklını emanet etmeyen, sol bayraklı sağ furyalara kapılmayan, dahası iktidar ufkunu sürekli anımsatan bir kültür bu. Kuşkusuz kimse bu kadarını yeterli bulamaz. Türkiye sosyalist hareketi yüz yıllık çocukluk evresinden çıkacaksa, artık daha girişken, daha özgüvenli, daha denge bozucu olmalı. Bugün Türkiye Komünist Partisi demek, bu yolda ipi en önce göğüslemek demektir.

HAKETTİĞİMİZ DÜNYA UZAĞIMIZDA DEĞİL

Levent Üzümcü (Tiyatro oyuncusu)

Kapitalizm ülkemizde ve dünyada varlığını sürdürebilmek için elinden ne geliyorsa yapmaktadır. Haliyle de kendini kapitalizmin jandarması ilân etmiş ABD, kapitalizmin varlığını sürdürebilmesi için her yolu denemektedir. Dünyanın hemen her yerinde çalışan, üreten kesimleri ezilmeye mahkûm etmiş bu düzen, ülkelerin siyasi hayatını da ele geçirip, ezilen kesimleri milliyetçilik ve din sömürüsüne dayalı yalan ve riya maşalarıyla yönetmektedir. İçinde Amerika'nın olduğu siyasi partilerin hepsinin kıblesi sömürü düzeninin vahşiliğidir. Dünya üzerinde insanlığı kendine kible yapmış, içine kapitalizmin uşaklığını sokmamış, iyiliği, eşitliği, dürüstlüğü, vicdanı ve özgürlüğü kendine bayrak etmiş tek akım komünizmdir. İçinde Amerika'nın destek ve yataklığı olan siyaset; kapitalizmin maşası olmaktan öteye gidemez. İnsanlığın umudu; eğitimde, sağlıkta, beslenmede, barınmada asgari müştereklerin sağlandığı, insan hakları ve adalette ise mutlak eşitliğin olduğu bir dünyadır. İnsanlığın hak ettiği bu dünya uzağımızda değildir.

HERKES EŞİT VE AYNI AMAÇ İÇİN MÜCADELE EDİYOR

Ismail Balıkcı (Flormar işçisi)

Dışarıda gördüm ki hepsi kendi işinin cebinin peşinde; işçi sınıfı ile ilgileri yok. Bir daha da oy vermem bunlara zaten.

TKP denilince örgütlülük, birlik, beraberlik, sınıf dayanışması geliyor aklıma. Partililer arasında müdür, işçi, genç, yaşlı diye bir ayrım yok. Ego denen bir şey yok. Sen - ben diye bir şey yok.

Herkes eşit ve aynı amaç için mücadele ediyor.

Bilinçli bir işçi sınıfı mücadelesi var.

BİLİMSEL SOSYALİZM YOLUMUZA IŞIK TUTUYOR

Serpil Güvenç (Yazar)

Mustafa Suphi ve Dr. Şefik Hüsnü komünist hareketin yetiştirdiği değerler arasında yer alan iki önemli isimdir.

Şefik Hüsnü, Aydınlık dergisine yazdığı 1 Ekim 1921 tarihli "Türkiye'de Devrimin Şekli" başlıklı yazısında, sosyal devrimin amacının "bir şairin hayalinden ya da ince duygulu, insan sever bir dâhinin merhametli kalbinden" doğmadığını vurgular. Kapitalist sınıfın gelişme ve varlığını sürdürme koşulunun işçi sınıfının yoksulluğuna bağlı olduğunu ve bu durumun sistemin en önemli çelişmesini meydana getirdiğini anlatır. Sınıf bilinci arttıkça proletarya bu sömürü düzeninin "şiddetli bir düşmanı" haline dönüşmektedir. Şefik Hüsnü sınıflara bölünmedeki haksızlığın ve insafsızlığın acısını, kahrını çekmiş olanların, "çıkartları ve varlığı"nın bu bölünmeyi gerektiren bireysel mülkiyetten yana olamayacaklarını ve dolayısıyla tek isteklerinin "sınıfsız bir topluma erişmek" olduğunu vurgular.

Bu yolda yapılacak ilk iş, "bireyin mülkiyet hakkını kaldırmak ve tek mil varlıkları, üretim araçlarını ve doğal zenginlikleri, su ve hava gibi kamu yararına vererek tek sınıflı bir toplum kurmak"tır. Son aşama ise "ortak mülkiyete ve üretim temeline dayalı, sınıfsız, hükümete, özgür bir sosyal kuruluş"tur.

Bilimsel sosyalizmin günümüz toplumu ve sınıflara dair bu kısa ve öz çözümlenmesini komünistler benimsediler. Bu bakış, daima, onları burjuvazinin düşünürlerinden, reformist sosyal demokratlardan ayıran en temel unsur olmuştur.

Tarihsel geçişlerini yadsımayan Türkiye komünistleri, her mücadele başlığında Marksizmin ışığında ulaştıkları doğruları emekçi halkın bilgisine sunmuşlar ve sınıfı örgütleyerek bu düzenin ortadan kaldırılması yönünde çaba göstermişlerdir.

1920lerden günümüze bu savaşın bayrağını yükseltmeyi ve geleneği sürdürmeyi ilke edinmiş devrimcilere, sosyalistlere, komünistlere ve Türkiye Komünist Partisi'ne selam olsun!

BU DÜZENE DUR DEME ZAMANI

Yıldız (İşçi)

TKP'nin bugünlere gelene kadar ağır bedeller ödediğini biliyorum ama bu bedellerin öğrettikleri de var.

TKP'yle tanışmak bana mevcut partilerin ülke için hiç yararlı bir şeyler yapamayacağını fark ettirdi. Ben TKP'yi yapayalnız kalmış, çaresizlik içindeki insanların temsilcisi olarak görüyorum. Bundan sonra da elimden geldikçe, gücüm yettikçe TKP içinde bulunacağım. Zaman çaresizlik içinde düşünme zamanı değil, çare ne olur diye düşünme zamanı. Bu çare de ezilen halkın, sıkıntı içine batmış insanların hep beraber bu düzene dur demesidir.

Boyun eğmemenin gerekliliğini söyleme zamanı şimdi.

Komünist Parti ne işe yarar?

Elbette, öncelikle önüne koyduğu hedefe, amacına ulaşmak için vardır komünist parti. Sömürüye son vermek, ülkede ve dünyada sömürüye son verecek, bunu ortak mülkiyet ve planlı ekonomi ile gerçekleştirecek bir düzeni kurmak için. Bunun için yaptıkları ve yapacakları da kendi başına önemlidir.

Komünistler, iktidarı almak ve kendi istedikleri gibi bir siyasal/toplumsal yapıyı, yeni bir rejimi inşa etmek için mücadele edip örgütlenirler. Bu amaçla yaptıkları şeyler ise hedefe ulaşmadan önce, bu yolda pek çok şey elde etmelerini sağlar.

"Her şeyi devrime ertelemekle" suçlanır komünistler sıklıkla. "Ücretler az, düzen değişmeli. Kadınlar eziliyor, düzen değişmeli. Anadilimizi konuşmuyoruz, düzen değişmeli. Her şey devrimden sonra!" Böyle söylenir bize. Böyle eleştiriliriz.

Bir kere temelde doğrudur: Özellikle Sovyet sosyalizminin çözümlenmesinin ardından, bu düzende pek az şey köklü bir değişim olmadan düzelebilir. Düzelmek bir yana, bu düzen kökünden sarsılmadığı sürece işler daha da kötüye gitmektedir.

Fakat, komünist partilerin verdiği mücadelenin sadece düzen değişikliği, yani devrim gerçekleştikten sonra sonuç aldığı, emekçi halk için yarar sağladığı doğru değildir.

Tersine düzen değişikliğini, devrimci bir iktidarın kurulmasını hedefleyen mücadele, her alanda somut ve gerçek kazanımlar elde edilmesini sağlar.

DEVRİMCİ BİR MÜCADELE DEVRİMDEN ÖNCE KAZANIM ELDE EDER

Nedeni basittir: Egemen sınıflar, her şeyi kaybetme korkusuyla, ödünler vermeye zorlanırlar. Düzene karşı oluşan tepkilerin büyümesi ve örgütlenmesi düzen cephesinde kaygı ve kararsızlık yaratır. Bu durumda ilk akıllarına gelen şeylerden birisi devrimci hareketlerin örgütlediği mücadeleleri uzlaşma ve küçük ödünler verme yoluyla durdurmak olur.

Nedeni basittir: Tersinden, düzenle hesaplaşması olmayan, köklü bir değişimden yana olmayan tüm hareketler, bu sefer düzene ödünler verir.

Laiklik örneğine bakabiliriz. Sermaye sınıfı, dinden vazgeçmiyor. Çünkü sömürüyü sürdürmesi için dinle bastırılmış, dinsel çatışmalarla bölünüp karıştırılmış işçilere ihtiyaçları var. Bir yandan laiklikten yana görünüyorlar. Sermaye birikimi, kapitalist zenginleşme dinsel gericilikle çelişiyor çünkü. Laikliği savunan patronlar, patron partileri çıkıyor ortaya. Tam da düzene bağları yüzünden, "laiklikleri" yarım kalıyor. Bir anda "ılımlı islam"a razı olan, "şeriatçı" diye suçladıkları iktidara "milli birlik şart" diyerek koltuk değneği olan laikliğin bekçisi düzen partileri ile karşılaşılıyor.

SINIFIN BİRLİĞİ SINIF İKTİDARINI HEDEFLEYEREK SAĞLANIR

İşçi sınıfı her fırsatta bölünmeye uğrar. Nitelikli işgücü denilir, ücretler biraz yükseltir, "düz işçi ile bir olmadığı" anlatılır, işçi sınıfının eğitilmiş, becerikli unsurları başka işçileri aşağı görmeye teşvik edilir. Aynı anda, diğerlerine bütün işçilerin aynı olmadığı, bazılarının daha şanslı olduğu, daha iyi kazandıkları ve onları küçük gördüğü anlatılır.

Böylece hem işçiler birbirine düşürülür, sömürünün ve yaşadıkları haksızlıkların kaynağını kendilerinden farklı durumda olan işçilerde bulur, hem de "daha iyi durumda" olan işçilere yetişmek için özendirilir.

Bazen bilinçli, bazense kendiliğinden oluşan bu ayrımlar yetmez. Mezhep farklılıkları, etnik farklılıklar işçileri bölmek için kullanılır. O

yetmezse, göçmen işçilere karşı yerli işçiler kışkırtılır. Patronlar daha ucuza çalıştırarak kârlarını artırdıkları göçmen işçileri daha çok çalıştırırlar. Bu şekilde ücretleri baskılayarak, yerli işçileri de daha ucuza çalışmaya zorlarlar.

Göçmen işçilere karşı halkı kışkırtırlar. Bir taşla iki kuş vururlar. Yerli işçiler göçmen işçileri suçlar. Onları taciz eder. Göçmen işçilerse bu şekilde tehit altında tutularak baskı altına alınır. İşlerini kaybetmemek, sınırdışı edilmemek için patronlara bağımlılıkları artar.

Bu bölünme manzarasından kolay çıkış yolu yoktur. "Göçmen işçileri sevelim, onlar da kader kurbanı" sözleri bir yere kadar etkili olur. Mezhep çatışmalarını hafifletmek için alınan

önlemler işçileri birbirine yakınlaştırmaya yetmez. Basit sendikal bilinç, "birlikte hareket edersek birlikte kazanırız" fikri her zaman tüm işçilere mal edilemez, bu fikir çoğu zaman örneğin taşeron işçiyle, kadrolu işçi arasındaki çelişkileri bastırmaya yetmez.

Bölünmeyi ortadan kaldıracak olan sınıf bilincidir. Sadece sömürde, yaşanan sorunlarda değil bir gelecek hedefinde de ortaklaşmak işçileri birbirine düşürmeyi, bölmeyi amaçlayanları boşa düşürür.

Nitekim, dünya üzerinde devrimci işçi hareketlerinin, sosyalizmin, komünist partilerin daha güçlü olduğu dönemlerde, işçilerin örgütlülüğü ve birliği de güçlü olmuştur.

ÜÇÜNCÜ HAVALİMANI'NDAN HABER VAR

İstanbul'un milyonlarca metrekarelik ormanlık alanının yağmalandığı, patronlar karlarına kar katarken işçi ölümlerinin, iş kazalarının hiç bitmediği bir iş yerinden sesleniyoruz.

Bizler üçüncü havalimanı çalışanlarıyız. Türkiye Komünist Partisi üyesiyiz. Bu kimliğimizi iş yerimizde gururla taşıyoruz. Her alanda olduğu gibi üçüncü havalimanında da sömürü ve iktidar baskısı karşımızda yerini almış durumda. Onlar; Uzlaşma komisyonlarıyla karşımıza çıkıyorlar. Alın terimizle kazandığımız maaşlarımızı ödememekle tehdit ediyorlar.

İşçilerin barınma alanlarının daraltılmasıyla karşımıza çıkıyorlar. İşçi ölümlerinin üstünü kapatıyorlar. Kokuşmuş düzenleriyle karşımıza çıkıyorlar.

Korkmuyoruz! Partiliyiz. TKP'liyiz.

Üçüncü havalimanı işçileri olarak karanlığın emrindekilerle, patronlarla, mavi boncuk dağıtıcılarla değil, işçi sınıfına karşı yükselen dalgaya göğüs geren Türkiye Komünist Partisi ile yürümeye kararlıyız. Tüm sınıf kardeşlerimize çağrımızda bu.

Çünkü biz işçiler boyun eğmedik eğmeyeceğiz, partimizle beraber yürüyeceğiz.

İZM ÖLDÜRÜR KAPİTALİZM ÖLDÜRÜR KAPİTALİZM ÖLDÜRÜR

30 Ağustos/Kastamonu

Ağaç kesiminde çalışan Ahmet Usta(48) kesilen ağacın üzerine düşmesi ile yaşamını yitirdi.

30 Ağustos/Ordu

Bir fırında halatı kopan yük asansörünün altında kalan Mehmet Biçer (45) yaşamını yitirdi.

31 Ağustos/Batman

Belediyenin kanalizasyon çalışmaları sırasında 4,5 metre derinlikte boru döşemesi yapıldığı sırada belediye işçisi Mehmet Mehdi Tenha, toprak yığınının altında kalarak yaşamını yitirdi.

1 Eylül/Fethiye

Krom madeninde iş makinesi operatörü olan Yusuf Yıldız (53), düzeltmeye çalıştığı maden yığınının altında kaldı. Olay yerine gelen ekipler Yıldız'ın cansız bedenine ulaştı.

3 Eylül/ Gaziantep

Hızlı tren tünelinin inşaatında çalışan Serkan Öztürk (25), elektrik akımına kapıl-

dı. Öztürk, olay yerinde yaşamını yitirdi.

4 Eylül/Mardin

Nusaybin-Kızıltepe yolundaki bir işyerinde balans ayarı yapılan tırın bir tekeri tamir kanalına düştü. Bu sırada kanalda bulunan Hıdır Önder (14) aracın altında kalarak ağır yaralandı. Hastaneye kaldırılan Önder, yaşamını yitirdi.

4 Eylül/İstanbul

Tuzla OSB'nde bir işyerinde kompresör patladı. Patlama sonucunda Ramazan Ulu hayatını kaybetti, Ahmet Doğrul ve Yavuz Yıldız isimli işçiler yaralandı.

4 Eylül/ Trabzon

Belediye ve kaymakamlık binasının inşaatında çalışan Ömer Üren (27), 8 metre yükseklikten asansör boşluğuna düşerek yaşamını yitirdi.

4 Eylül/Aydın

İnşaat işçisi Çetin Uzun (54) yaşamını yitirdi. Bir süre haber alamayan yakınlarının haber vermesi üzerine bulunan Uzun'un inşaatın temel kısmında meydana gelen göçüğün altında kaldığı fark edildi.

